

Bilag 2.

Oversættelse.

Konvention nr. 130 om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference,

der er blevet sammenkaldt i Genève af Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd, og som den 4. juni 1969 er trådt sammen til sin 53. samling, og

som er blevet enig om vedtagelsen af visse forslag med hensyn til en revision af konventionen af 1927 om sygeforsikring (industrien) og konventionen af 1927 om sygeforsikring (landbruget), der er opført som 5. punkt på mødets dagsorden, og

som har besluttet, at disse forslag skal tage form af en international konvention, vedtager i dag den 25. juni 1969 følgende konvention, der betegnes konventionen af 1969 om læge- og hospitalsbehandling samt dagpenge under sygdom:

*Afsnit I. Almindelige bestemmelser.**Artikel 1.*

I denne konvention

- a) omfatter udtrykket „lovgivning“ regler samt love og administrative bestemmelser vedrørende social tryghed;
- b) betyder udtrykket „foreskrevet“ eller „nærmere bestemt“ fastsat ved eller i kraft af lovgivning;
- c) omfatter udtrykket „industriel virksomhed“ samtlige virksomheder inden for følgende erhvervsgræne: minedrift og stenbrydning, fabrikationsindustri, bygge- og anlægsvirksomhed, elektricitet, gas og vand, transport, lager- og pakhusarbejde samt kommunikation;
- d) betyder udtrykket „bopæl“ fast bopæl inden for vedkommende medlemsstats territorium og udtrykket „bosiddende“ en person, der er fast bosiddende inden for vedkommende medlemsstats territorium;
- e) refererer udtrykket „uforsørget“ sig til et afhængighedsforhold, som antages at bestå i nærmere bestemte tilfælde;

f) betyder udtrykket „hustru“ en hustru, der forsørges af sin mand;

g) omfatter udtrykket „barn“

(i) et barn under den alder, hvor skolepligten ophører, eller under 15 år, såfremt skolepligten ophører i en tidligere alder, dog således at en medlemsstat, som har afgivet en erklæring i henhold til artikel 2, så længe denne erklæring er gældende, kan anvende konventionen, som om udtrykket omfattede et barn under den alder, hvor skolepligten ophører, eller under 15 år, og

(ii) et barn under en nærmere bestemt højere alder end den i litra g) (i) nævnte, og som er i lære eller under anden uddannelse, eller som har en kronisk sygdom eller invaliditet, som gør ham erhvervsudygtig, under nærmere foreskrevne omstændigheder. Dette krav skal dog anses for opfyldt, såfremt udtrykket i den nationale lovgivning defineres som omfattende ethvert barn under en væsentligt højere alder end den i litra g) (i) nævnte;

h) betyder udtrykket „normalmodtager“ en mand med hustru og 2 børn;

i) betyder udtrykket „ventetid“ en bidrags-, beskæftigelses- eller opholdsperiode eller en kombination heraf, således som det måtte være foreskrevet;

j) betyder udtrykket „sygdom“ enhver sygelig tilstand, uanset dens årsag;

k) omfatter udtrykket „læge- og hospitalsbehandling“ dermed forbundne ydelser.

Artikel 2.

1. En medlemsstat, hvis økonomi samt læge- og hospitalsvæsen er utilstrækkeligt udviklet, kan gennem afgivelse af en erklæring, der ledsager dens ratifikation, benytte sig af de midlertidige undtagelser, der er fastsat i artikel 1, g) (i), artikel 11, artikel 14, artikel 20 og artikel 26, stk. 2. Enhver